
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΖΩΗ της Elena Varvello - Book review

02

Φεβρουαρίου

Συνοπτική περίληψη του βιβλίου:

Τότε ακόμη δε γνώριζα πώς εκδηλώνεται ο έρωτας, ούτε τη δύναμη με την οποία μπορεί να σε στριμώξει σε μια γωνιά και να σου κόψει την ανάσα.

1978. Πόντε, ένα μικρό χωριό στη βόρεια Ιταλία, γεμάτο δάση, σκουπίδια και ένα εγκαταλειμμένο εργοστάσιο. Ένα ανυπόφορα καυτό καλοκαίρι, όπως πολλά άλλα, μαραμμένα λουλούδια και βόλτες στους καταρράκτες. Ο Ελία είναι δεκαέξι χρόνων και ζει σ' ένα απομονωμένο σπίτι με τους γονείς του. Η ζωή του είναι τόσο συνηθισμένη ώστε ακόμη και την ελάχιστη ευτυχία που βιώνει την αποδέχεται ως κάτι το φυσιολογικό. Μέχρι τη μέρα που η όμορφη Άννα επιστρέφει στο Πόντε και σπρώχνει τον Ελία στην ενηλικίωση. Και τότε τα πάντα αλλάζουν. Ο πατέρας του Ελία, ο Έτορε, απολύεται από τη δουλειά του και περιπλανιέται χαμένος στα δαιδαλώδη μονοπάτια του νου του. Ένα νεαρό αγόρι δολοφονείται αναστατώνοντας τη μικρή κοινωνία. Και ένα κορίτσι ανεβαίνει σ' ένα φορτηγάκι και εξαφανίζεται στο σκοτεινό δάσος...

Προσωπική άποψη:

Ένα από τα μεγαλύτερα ταλέντα που μπορεί να διαθέτει ένας συγγραφέας, δεν είναι άλλο από το να καταφέρνει να σε αιχμαλωτίσει από τις πρώτες, κιάλας, γραμμές, της ιστορίας του. Μία τέτοια συγγραφέας είναι η Elena Varvello, που με το "Ευτυχισμένη ζωή" με ξάφνιασε πολύ ευχάριστα, προσφέροντάς μου ένα μυθιστόρημα αρκετά διαφορετικό απ' ότι περίμενα, πολύ πιο δαιδαλώδες, περίπλοκο, μυστηριώδες και γοητευτικό απ' όσο φανταζόμουν και, σίγουρα, που κατάφερε να πλημμυρίσει την καρδιά και το μυαλό μου με πολύ πιο έντονα και ισχυρά συναισθήματα απ' όσο θα μπορούσα να ελπίζω.

Η ιστορία μάς ταξιδεύει πίσω στο 1978, σε ένα μικρό ιταλικό χωριό, ένα πολύ θερμό καλοκαίρι, μας συστήνει μια συγκεκριμένη ομάδα ανθρώπων και μας παρουσιάζει τη ζωή τους, οδηγώντας μας στο παρόν, αλλά και στο μέλλον που αυτοί θα έχουν, κυρίως, εξαιτίας μίας συγκεκριμένης νύχτας που έμελλε να

σημαδέψει τις ζωές όλων και να τις οδηγήσει σε δρόμους που δεν είχαν ποτέ τους φανταστεί. Ο Ελία, που ζει μαζί με τον πατέρα του, στα δεκαέξι του μόλις χρόνια καλείται να ακολουθήσει το μονοπάτι της ενηλικίωσης και μέσα από μια μακρά και δύσκολη διαδρομή να ανακαλύψει ποιος πραγματικά είναι. Σε αυτό θα παίξει ρόλο τόσο ο πατέρας του και οι δικές του πράξεις, όσο και η επιστροφή της γοητευτικής Άννας που επιστρέφει στο μικρό χωριό ταράσσοντας τις ισορροπίες, όπως αυτές θα ταραχτούν και με αφορμή ένα αποτρόπαιο έγκλημα και μία εξαφάνιση, με όλα αυτά να κρύβουν τις σκιές τους περισσότερο απ' όσα φαίνονται.

Αν έπρεπε να περιγράψω με μία φράση το βιβλίο αυτό θα το χαρακτήριζα ως τρυφερά μελαγχολικό. Πρόκειται για μια ιστορία που ακροβατεί ανάμεσα στο φως και στο σκοτάδι, στην ελπίδα και στην απελπισία, στην αγάπη και στο μίσος, και όλα αυτά εκδηλώνονται στο έπακρο, στον απόλυτο βαθμό, κυριεύουν τους ήρωές μας και μαζί με αυτούς κυριεύουν κι εμάς, φέρνοντάς μας όλους αντιμέτωπους με διλήμματα βαθιά ανθρώπινα, ακραία συναισθηματικά, μα και εξαιρετικά ηθικά. Γιατί, εκεί που τελειώνει το συναίσθημα ξεκινά η λογική κι εκεί που τελειώνει το λάθος ξεκινάει το σωστό κι εμείς καλούμαστε να επιλέξουμε τον έναν δρόμο ή τον άλλον. Τον δρόμο εκείνο που μπορεί να μας καταδικάσει και να μας οδηγήσει βαθιά μέσα στην Κόλαση, ή τον δρόμο εκείνο που μπορεί να μας οδηγήσει στην εξιλέωση και στον Παράδεισο, έστω κι αν αυτός αποδειχθεί προσωπικός και μόνο.

Πολλά αυτά που μου άφησε το βιβλίο αυτό, εκείνο, όμως, που έμεινε περισσότερο απ' όλα χαραγμένο στο μυαλό μου, είναι η σχέση ανάμεσα στον Ελία και στον πατέρα του, οι οικογενειακοί δεσμοί και η δύναμη αυτών, όπως και η δύναμη μιας υπόσχεσης που παλεύει κόντρα σε ό,τι δυσλειτουργικό έρχεται στο διάβα της, προκειμένου να διατηρηθεί ζωντανή, συνοδευόμενη από την ελπίδα και την αγάπη που μονάχα στον πυρήνα των πιο βαθιών σχέσεων μπορεί να γεννηθεί, να ανθίσει και τελικά να καρποφορήσει προσφέροντάς μας το καλύτερό της κομμάτι. Κι αν τελικά τα καταφέρει, είναι αυτό αρκετό για να ευτυχίσουμε, ή πάντα θα ζητάμε κάτι περισσότερο, κάτι που δεν μπορούμε να έχουμε και, ίσως, κάτι που δεν έχει γράψει η μοίρα για εμάς;

Το βιβλίο αυτό, παρά που από την αρχή σχεδόν ανοίγει όλα του τα χαρτιά μπροστά στα μάτια μας, και παρά που μας φανερώνει μυστικά που θα μπορούσαν να αποδυναμώσουν την αφήγηση και την πορεία των γεγονότων που το αφορούν, καταφέρνει να διατηρήσει το ενδιαφέρον μας χωρίς αυτό να χάσει την έντασή του, ούτε για μια στιγμή. Εμπεριέχει στοιχεία θρίλερ και μυστηρίου, αλλά δεν στηρίζεται στις ανατροπές του. Αντίθετα, στηρίζεται στους χαρακτήρες του και στην ιστορία καθενός από αυτούς. Μα πάνω απ' όλα, στηρίζεται στην ιστορία ενός νεαρού αγοριού που μέσα από ένα τραγικό οδοιπορικό, μέσα από μια οικογενειακή και προσωπική τραγωδία, προσπαθεί να μαζέψει τα κομμάτια του, να ανακτήσει την πίστη του και να ανακαλύψει ποιος είναι. Στην ιστορία ενός πατέρα που χάνει τον δρόμο του και που δεν ξέρει πως να διαχειριστεί το κενό μέσα του. Στην ίδια την αγάπη και του τραύματος που προκαλεί η απώλεια αυτής, ειδικά όταν αυτή έχει επέλθει βίαια. Στην ανάγκη των ανθρώπων να βρουν αυτό που τους λείπει για να μπορέσουν να ολοκληρώσουν το παζλ της ύπαρξής τους, με κίνδυνο να μην το καταφέρουν ποτέ.

Βαθμολογία 9/10

Ταυτότητα βιβλίου:

Συγγραφέας: Elena Varvello

Μεταφραστής: Δαρβίρη Θεοδώρα

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Κατηγορία: Ξένη Λογοτεχνία

Έτος Έκδοσης: 2019

Αρ. σελίδων: 312

ISBN: 978-618-01-2695-2